

Z RÁJE DO RÁJE

RADUJME SE V SOUŽENÍ

SEDM PEČETÍ

LÁSKA K PRAVDĚ ANEB „ODSUD POTUD“

Impresum

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 40 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, našim Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství - Ráj
Marcela Juřicová
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí
Tel: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volný.cz
redakce@zrajedoraje.cz
IČ:02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ6601000000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Waldemar Laufersweiler

Obsah

3	RADUJME SE V SOUŽENÍ	Úvodník
4	SEDM PEČETÍ	Daniel Laufersweiler
20	MYŠLIENKY, KTORÉ NÁS PRIVÁDZAJÚ K BOHU	Valerie T.
22	LÁSKA K PRAVDĚ ANEB „ODSUD POTUD“	Vítězslav Trávníček
31	REKLAMA	

*»Až dokud, ó Hospodine,
křičeti budu, a nevyslyšíš?
Volati budu k tobě pro nátisk,
a nespomůžeš?
Proč dopouštíš, abych hleděti
musil na nepravost, a na
bezpráví se dívati, též na
zhoubu a na nátisk? ...
Pohled'te na národy a
popatřte, nýbrž s velikým
podivením se užasněte,
proto že dělám dílo ve
dnech vašich, o němž
když vypravováno bude,
neuvěříte.«*

Abakuk 1, 2.3.5

Radujme se v soužení

ADOBESTOCK - AZUR13

Nebo nemáme nejvyššího kněze, který by s námi nemohl soucítit v našich slabostech, ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu. Židům 4, 15

Chvála Pánu, že máme soucitného, laskavého Nejvyššího kněze, který je schopen cítit s našimi slabostmi. Nečekejme zde odpočinek. Ne, ne! **Cesta do nebe**

je posetá kříži; cesta je přímá a úzká, ale když půjdeme vpřed s veselou myslí, s vědomím, že Král slávy již kdysi po ní krácel před námi, nebude se nám zdát těžká.

Pokračování na straně 30

Sedm pečeti

OBSÁHLÉ BIBLICKÉ PROROCTVÍ V KNIZE „ZJEVENÍ JANOVO“.

Bible je univerzální knihou. Nese taktéž (označení) název: „Slovo Boží“. Nabízí se oprávněná otázka: „Proč je často tak komplikovaně napsaná?“

Jak je známo, Bible vznikla v průběhu 1.600 let a měla sloužit lidem v celém světě, ve všech historických dobách a jazykových kulturách. Náplň textového materiálu Bible, je velmi obsáhlý. Také i toto patří k vlastnostem, charakteru Bible: Jak vzdělaní, tak i prostí čtenáři mají z ní mít radost a pokud možno jí i správně porozumět. Bible má být obsírná, a přece jenom ne příliš obsáhlá. Aby splňovala všechny tyto požadavky, je Bible taková, jaká je.

Bible především hovoří přímou, ale též i symbolickou řečí. (Joel 2,4-10; Nahum 2,5; Zj 17,3.6) Poslední kniha Bible, Zjevení Janovo, je většinou prorockou knihou, napsanou hlavně pro ty, kteří věří. „Prorocství není pro nevěřící, ale pro věřící.“ (1K 14,22) „Vždyť naše poznání je jen částečné, i naše prorokování je jen částečné; až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno.“ (1K

13,9.10) Až potud je zapotřebí hluboké víry.

Pro studium je důležité také vědět, že dějiny se opakují a rovněž i prorocké předpovědi. Uchovával by někdo zprávu (prorocství), které by se mělo naplnit jen jednou a k tomu až za tisíce let? Na příklad Matouš 24. kapitola anebo vize o 2300 večerech a jitrech.

Nejasná doba musí být překlenu ta mostem víry. Tento most musí být zřetelně definován, protože je tu následující nebezpečí: „Kolik vykladačů a exegetů, tolik rozdílných výkladů“.

V biblické knize „Zjevení Janovo“ vystupují do popředí zvláště prorocká témata jako n. př. 7 sborů, 7 pečeti, 7 troubení a další.

Všechny poukazují na různý průběh světových dějin. Zde se nabízí otázka: Potřebuje člověk biblická prorocství (předpovědi), aby mohl být spasen? Skutečně potřebuje toto všechno vědět?

Taková otázka často vyvstává na začátku nového studia. Říká se: „Aby mohl být někdo spasen, po-

stačí pouze víra jako základ“. To je docela správné tvrzení, ale dostavují se tu určité pochybnosti, neboť také stojí psáno: „Pravím vám, ... když přijde Syn člověka, zdaliž nalezne víru na zemi?“ (L 18,8) Proto je též psáno: „Bojuj ten dobrý **boj víry**. Chop se věčného života, k němuž jsi povolán a k němuž ses přihlásil jasným vyznáním před mnoha svědky.“ (1Tm 6,12) Podle toho potřebuje člověk nutně víru k probuzení z duchovního spánku, ale také i opětovné upevňování a udržování spolehlivé a stálé víry.

K tomu jsou potřeba tři věci. Slyšená slova živé víry, osobní modlitební zkušenosti s Bohem a naplněná, biblická proroctví. Slyšená slova, která vedou k víře, jsou něčím nečekaným; osobní zkušenosti s Bohem musí každý osobně prožít; prorocká slova ke studiu dal Bůh ve svém Slovu – Bibli.

Jedno z prorockých poselství se nachází ve verších o sedmi pečetích v Janově Zjevení ve 4. až 8. kapitole, které je v této studii, svědomitě a pečlivě předloženo.

Vyžaduje zvláště pečlivé a hluboké studium, neboť používá i symbolickou řeč, jejíž význam musí být předem objasněn. Tento objasněný kód neboli klíč, musí být pevně stanoven, a pak bezpodmínečně přísně dodržován, aby nedošlo k rozdílným a odchylným výkladům.

Pravidla pro studium biblických proroctví

Motorem veškerého hloubání musí být Stvořitelem dané logické myšlení. Teprve pak mohou následovat **jednotlivé kroky** pilného studia.

První krok: Doslovný výklad textu.

Druhý krok: Zní-li první krok nelogicky, přichází v úvahu symbolika. Ta se v průběhu téhož proroctví nesmí měnit. To je možné přirovnat k matematice nebo notám v hudbě. Dojdeme sice vždy k nějakému výsledku, ale určitě nebude souhlasit s tím správným. Zvláště v algebře je to očividné. Na příklad: $X = (2a + 13b) \cdot (6c - 2d)$, kde hodnoty v téže početní úloze musí zůstat na vlas

stejně. Platí i toto tvrzení: V Bibli jsou symboly, které mají více významů, ku př.: **Lev** = Babylon / Da 7,4; Ježíš / Zj 5,5; Satan / 1Pt 5,8; **Voda** = Národy / Zj 17,15; Slovo Boží: / J 4,10; Křest:/1J 5,8; **Hlavy** = hory/králové/Zj 17,9b.

Třetí krok: Sporné výpovědi je třeba porovnat s jinými překlady Bible.

Čtvrtý krok: Myslet na to, že se dějiny často opakují a mají progresivní průběh.

Pátý krok: Srovnání s průběhem skutečných dějin.

Šestý krok: V průběhu nového studia odložit doposud známý výklad.

Sedmý krok: Uvažovat o tom, k jakému ovoci vede nová interpretace. „Sklízejí se snad hrozny z trní a fíky z bodláčí?“ Mt 7,16.

Osmý krok: V matematice se na konec provádí kontrola dodržených pravidel. Jsou-li rozdílná, musí se provést oprava!

Co se týče náročnosti výkladu

proroctví, je možno je zařadit do třech skupin: Nejsnadněji se dá vysvětlit proroctví, jehož naplnění leží v daleké budoucnosti, neboť se nedá ověřit. O něco těžší je takové, k jehož naplnění došlo v dávné minulosti. Tady se musí důkazy dobře prostudovat, znát a ovládat, neboť by se výklad mohl stát terčem kritiky od těch, kteří se v dějinách lépe vyznají. Nejobtížněji se vysvětluje také to proroctví, jehož naplnění by mělo nastat v krátké době.

„Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteří slyší slova proroctví tohoto a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest.“ (Zj 1,3)

=====

Sedm novozákonních epoch, podle knihy „Zjevení Jana“

Informace v této biblické knize mají obzvláště vysokou hodnotu. Slouží především pro novozákonní dějiny světa, což je důležité, aby se neztratila víra v Pána Ježíše a Jeho brzký příchod. „Především vězte, že v posledních dnech přijdou nehorázní posmíváči vedení svými vlastní-

mi choutkami, kteří budou říkat: Co je s tím slibem o Jeho příchodu? Otcové už zemřeli a všechno zůstává, jak to bylo od počátku stvoření!“ (2Pt 3,3.4)

Zjevení Janovo odhaluje průběh novozákonních dějin na časové ose antiky, středověku a nové doby; zaměřuje se na křesťanské sbory (7 sborů), stav evangelia (7 pečetí), vývoj a průběh světových katastrof (7 troubení.) Tato brožurka se věnuje **průběhu a stavu evangelia** na světě: Biblickým „7. pečetím.“

**Následuje základní studie
biblických „7 pečetí“**
ve Zjevení, v kapitolách 4 - 8

Úchvatná nádhera Boží rezidence

„Potom jsem se podíval, a hle, v nebi se otevřely dveře. Vtom ke mně jako polnice zazněl ten hlas, který jsem slyšel předtím: „Vystup sem a ukážu ti, co se musí stát potom.“ A hned jsem byl ve vytržení Ducha: Hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu někdo seděl. Ten, který seděl na trůnu, byl na pohled podobný kameni jaspisu

Důležité pravidlo:

**Po dobu nového
studia již známého
proroctví,
je zapotřebí
starý výklad
bezpodmínečně
odložit!**

a karneolu, a kolem trůnu byla duha, na pohled podobná smaragdu. Okolo trůnu bylo čtyřiaadvacet jiných trůnů a na těch trůnech sedělo čtyřiaadvacet starců oblečených do bílých rouch a na hlavách měli zlaté koruny. Z trůnu vycházelo blýskání a hlasy hromobití. Před trůnem hořelo sedm ohnivých pochodní – těch sedm duchů Božích. Před trůnem bylo také skleněné moře jakoby z křišťálu a uprostřed trůnu i kolem trůnu čtyři bytosti plné očí zepředu i zezadu. První bytost byla podobná lvu, druhá teteli, třetí měla tvář jako člověk a čtvrtá se podobala letícímu orlu. Každá z těch čtyř bytostí měla po šesti křídlech dokola a v sobě plno očí. Bez přestání, dnem i nocí, říkaly: „Svatý, svatý, svatý je Pán Bůh Všemohoucí, který byl, který je a který přichází.“ A kdykoli ty bytosti vzdají slávu, čest a díky Sedícímu na trůnu, Živému na věky věků, padne těch čtyřiaadvacet starců před obličejem Sedícího na trůnu, klanějí se Živému na věky věků a kladou své koruny před trůn se slovy: „Hoden jsi, Pane a Bože náš, přijmout slávu a čest i moc, neboť jsi stvořil všechny věci, z tvé vůle

byly stvořeny a trvají.“ (Zj 4,1-11)

Důležitá součást této velkolepé scény

„Na pravici Sedícího na trůnu jsem viděl knihu popsanou zevnitř i zvenčí, zapečetěnou sedmi pečeti. Potom jsem viděl silného anděla, jak volá mocným hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeti? A nikdo na nebi, na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít ani do ní nahlédnout. Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden otevřít tu knihu a nahlédnout do ní.“ (Zj 5,1-4)

Podle této výpovědi anděla, nebyl nikdo, kdo by směl tuto knihu otevřít, což znamená, že ani Pán Ježíš Kristus ne! Kdo tedy?

Jelikož u tohoto, výše popsaného, nebeského shromáždění chybí Pán Ježíš, je možno se domnívat, že se zde jedná o Jeho zvláštní dílo spasení na zemi – tedy o evangelium – o radostnou zvěst určenou naší zemi, na níž se On právě nachází. Všichni v rezidenci napjatě očekávají výsledek tohoto životně důležitého

Ježíšova poslání. Toto napětí se neustále stupňuje, zvláště, když všichni přítomní slyší Ježíšovu výpověď: „Můj Otče, je-li možné, odvrát tento hořký kalich ode mne!“ (Mt 26,39)

Pak se náhle vše mění, když zazní slova Pána Ježíše – Beránka Božího: „Jest dokonáno!“ Dovedeme si představit mohutný jásot, který tato slova vyvolala? **Nyní se našel ten, který tuto zapečetěnou knihu směl otevřít!**

„Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.“ (Zj 5,5)

Toto postupné otevírání pečeti, poukazuje na průběh nějakého děje. V celkovém kontextu 7. pečeti je zřejmé, že se zde jedná o dějiny evangelia – radostné zvěsti o vysvobození od věčné smrti a spásné cestě k věčnému životu na nové zemi.

„Sedm pečeti“ v průběhu novodobých dějin

První pečeť (Zj 6,1.2)

„I viděl jsem, když otevřel Beránek jednu z těch pečeti, a slyšel jsem jedno ze čtyř zvířat, ano praví, jako hlasem hromovým: Pojď a viz. I pohleděl jsem, a aj, kůň bílý, a ten, jenž seděl na něm, měl lučiště. A dána jest jemu koruna, i vyjel, přemáhaje, a aby přemáhal.“ (Zj 6,1.2)

Skrze smrt Ježíšovu - Beránka Božího - a Jeho zmrtvých-vstání, mohla spásná mise uplatnit své vesmírné právo.

Výpovědi tohoto proroctví jsou doprovázeny mnoha symboly, které, v porovnání se skutečnými dějinami, vysvětlují jejich smysl. Jedná se o symbol koně, jeho barvu, jezdcu, luku se šípy a vítěznou korunu.

Kůň poukazuje na sílu a rychlost šíření evangelia v prvním století našeho letopočtu. Bílá barva koně symbolizuje čistotu evangelia. Jezdec je symbolem jeho šířitele a zvěstovatele. Obzvláště

apoštol Pavel reprezentoval onoho vítězného jezdce, který v tehdejší světě úspěšně šířil a učil poselství evangelia, symbolizované lukem se šípy – viz: Jr 9,2.7; a vítězná koruna – viz: 2Tm 2,5

Druhá pečeť (Zj 6,3.4)

„A když (Beránek) otevřel pečeť druhou, slyšel jsem druhé zvíře, řkouce: Pojď a viz. I vyšel jiný kůň ryzí. A sedícimu na něm dáno jest, aby pokoj vyzdvihl ze země a aby se lidé vespolek mordovali; a dán jemu meč veliký.“

V druhé pečetě se z bílého koně stává ryšavý (rudý, ohnivě červený). Kůň – evangelium – již není bílý, ale rudý. Co symbolizuje ryzí (ryšavá) barva? Kde se v Bibli tato barva objevuje?

„I vidín jest jiný div na nebi. Nebo aj, drak veliký ryšavý ukázal se, maje hlav sedm a rohů deset, a na těch hlavách svých sedm korun. I svržen jest drak ten veliký, had starý, jenž slove ďábel a satanáš ... kterýž svádí všechen okršlek světa“ (Zj 12,3.7.9)

Ďábel / Satan je označován jako ryšavý (rudý) drak – jako svůd-

ce. Čím svádí satan Boží lid? Dějiny prokazatelně uvádí, že se to stalo smíšením božského z pohanským. To mělo více následků – také i ty, které předpovídá následující text:

(Zj 6,4) „A jeho jezdec obdržel moc odejmout zemi pokoj, aby se všichni navzájem vraždili; byl mu dán veliký meč.“

Následkem tohoto směšování nastal v táboře křesťanů veliký neklid, neboť zde byli tací, kteří tuto zradu vůči Bohu nechtěli páchat. Docházelo ke krvavým střetnutím mezi těmito dvěma tábory křesťanů. Tento, nepodajný ostrý meč, rozdělující křesťany kvůli věrouce, zůstal mezi nimi až dodnes.

Třetí pečeť (Zj 6,5.6)

„Když Beránek rozlomil třetí pečeť, slyšel jsem, jak třetí z těch bytostí řekla: „Pojď!“ A hle, kůň černý, a jezdec měl v ruce váhy.“

Kůň – evangelium – zůstává dále, ale stal se z něho kůň černý. Z původně čistého evangelia již mnoho nezůstalo. Bible byla zakázána. Duchovenstvo šířilo mnoho

vymyšlených bájí. V žádné oblasti života nebyl zaznamenán nějaký pokrok. Toto je všeobecně známá doba temného středověku.

Šestý verš, v této šesté kapitole, obsahuje zvláštní údaj: „I slyšel jsem hlas z prostředku čtyř zvířat, an praví: Měřice pšenice za peníz, a tři měrice ječmene za peníz, oleji pak a vínu neškod.“

Jak je známo, zrno je symbolem pro Boží slovo - Bibli. (2Tm 2,8) Vlastnit toto zrno, Bibli, bylo v té době přísně zakázáno. Přes veškerou snahu, Bible nebyla docela vymýcena. S velkým a nebezpečným nasazením vlastního života, opisovali Valdenští Bibli a tajně jako bohatí obchodníci, ji úspěšně šířili po celém světě.

V lesích nebo různých skrýších konali bohoslužby a přednášky, na kterých byli shromáždění lidé i ve větších skupinách seznamování se Slovem Božím (ječmenem). Hodnota kázání nebo přednášky se však nevyrovná hodnotě samotné Bible. Výše uvedený verš hovoří na jedné

straně o drahé pšenici – Bibli; na straně druhé o levném ječmeni – kázáních, přednáškách.

Tento verš hovoří také o uchování oleje a vína v této nebezpečné době. V lesích nebo na jiných skrytých místech, byly tajně uchovány olej a víno – pro památnou slavnost „Večeře Páně“, která byla i nadále vysluhována.

Čtvrtá pečeť (Zj 6,7.8)

„A když (Beránek) otevřel pečeť čtvrtou, slyšel jsem hlas čtvrtého zvířete, řkoucí: Pojď a viz. I pohleděl jsem, a aj, kůň plavý, a toho, kterýž seděl na něm, jméno smrt, a peklo šlo za ním. I dána jest jim moc nad čtvrtým dílem země, aby mordovali mečem, a hladem, a morem, a šelmami zemskými.“

S otevřením čtvrté pečeti vychází kůň (evangelium) plavý. Abychom tuto pečeť správně vysvětlili, hraje rozhodující roli vysvětlení plavé barvy. Plavá barva vzniká z jakékoliv barvy, která je vystavena světlu. Jelikož předchází kůň měl černou barvu, tento je nyní šedý.

Jak bylo již dříve vysvětleno, to původní, čisté evangelium, bylo znečištěno skrze pohanské učení a zvyky. Po temném středověku v 15. a hlavně v 16. století, nastala rozsáhlá reformace. Povstali takoví jako Jan Hus, Martin Luther, Zwingli a další, kteří přítomnou pravdu horlivě šířili a též odvážně i bránili. Ale toto znečištěné evangelium utkvělo tak hluboce v myslích lidí, že bylo těžké reformaci prosadit a přivést ji k úspěšnému konci.

Ze strany církve narazilo toto odvážené probuzenecké hnutí na zahořklou protireformaci a následně pak i na nelitostnou inkvizici. Trvalá tíseň, kruté mučení a zabíjení, silně poznamenaly a navždy přetvořily tehdejší svět.

Tato těžká doba pro zvěstování biblického poselství, je ve čtvrté pečetí představena jezdcem s váhou v ruce.

Povstaly i krvavé boje mezi stoupenici reformace a inkvizicí, jako n. př. třicetiletá válka (1618-1648); osmdesátiletá válka (1568-1648) a také války husitské. (1419-1434).

Pátá pečeť (Zj 6,9-11)

„A když (Beránek) otevřel pečeť pátou, viděl jsem pod oltářem duše zavraždovaných pro slovo Boží a pro svědectví, kteréž vydávali. I volali hlasem velikým, řkouce: Až dokud, Pane svatý a pravý, nesoudíš a nemstíš krve naší nad těmi, kteříž přebývají na zemi? Tedy dáno jednomu každému z nich roucho bílé, a řečeno jest jim, aby odpočívali ještě za malý čas, až by se naplnil počet spoluslužebníků jejich a bratří jejich, kteříž zavraždováni býti mají, jako i oni.“

Výklad tohoto biblického odstavce není těžký, pokud přesně sledujeme gramatickou formu textu. Nejprve je zde událost formulována v imperfektu (v minulém čase): „Tomu tak bylo“ a pak ve futuru (v čase budoucím) „Tak tomu bude“.

Císařovna, Marie Terezie v roce 1745, a císař, Josef II, ukončili v roce 1781 svými výnosy činnost středověké inkvizice. To je v Evropě ještě i dnes přítomnou realitou a odpovídá skutečnosti, že prorocký biblický čas se nalézá

v páté pečetí. Jak dlouho tento stav ještě potrvá, v textu nestojí. Jestli se tato výpověď spojí s výpovědí Pána Ježíše, vyvstane důležitý obraz dnešních (současných) světových dějin.

„Toto evangelium o Království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům. A potom přijde konec.“ (Mat 24,14)

Aby se toto mohlo stát, otevřel Bůh dveře svobody; šíření evangelia podpořil současně i technickým pokrokem. Poté, co byl vynalezen knihtisk, byla a stále je Bible tištěna ve velkých nákladech, šířena a horlivě hlásána na celém světě.

To je ta potěšující část páté pečeti. Ale je tu ještě předpověď nového pronásledování pro jméno Pána Ježíše Krista. Těm, co čekají na Pána Ježíše, patří výzva, aby trpělivě očekávali na bílé roucho, které je již odloženo zvláště pro ty, kteří budou muset v době nového pronásledování zkusit a vytrpět mnoho zlého.

Šestá pečeť (Zj 6,12,-14)

„Když (Beránek) otevřel šestou pečeť, spatřil jsem, jak nastalo veliké zemětřesení (Lisabon, v roce 1755). Slunce zčernalo jako žíněný pytel, měsíc byl celý jako krev, (v roce 1780), a nebeské hvězdy padaly na zem, jako když fíkovník, zmítaný velkým větrem, shazuje své pozdní fíky. (Leonidy v roce 1833 a 1866)“

Tyto tři verše se označují jako „Znamení doby“, které vstoupilo do světových dějin. Již Pán Ježíš upozornil na tato znamení. U Matouše 24, 29.30 čteme: „Hned po soužení oněch dnů, slunce se zatmí a měsíc nevydá světlo, hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti se zachvějí. Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka.“

„Na slunci, měsíci a hvězdách se ukážou znamení. Na zemi bude úzkost mezi národy, bezradnými před zuřícím mořským příbojem (Tsunami). Budou veliká zemětřesení, na různých místech bude hlad a mor a přijdou hrůzy a veliká znamení z nebe. Lidé budou zmírat strachy v předtuše

toho, co má přijít na svět, neboť nebeské mocnosti se budou otřásat.“ (L 21,11.25.26)

Šestá pečeť dále pokračuje: „Nebesa zmizela, jako když se zavře kniha, a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě“ (Zj 6,14)

Výpověď tohoto verše jakoby postrádala veškerou logiku. Kdyby tomu tak mělo opravdu být, tak by tyto zmíněné objekty, měly skutečně, doslovně zmizet!

V překladu Františka Žilky zní tento biblický verš takto: „Nebe se rozestoupilo jako rozvinutá kniha, a každá hora i každý ostrov se pohnul ze svého místa.“

Již 30 let dodává „Hubblův teleskop“ dosud nevídané, jedinečné obrazy vesmíru. Tento teleskop má již delší dobu své konkurenty. Stále většími teleskopy, umístěnými velmi vysoko nad zemí nebo připevněnými na ocasech letadel, pozorují vědci i naši zemi, aby získali ještě zřetelnější a přesnější zobrazení země.

Tak byly zhotoveny i nové mapy

země, na nichž jsou zaznamenány skutečné polohy všech ostrovů a hor. V porovnání se starými mapami, jsou trochu posunuté. Řečeno jazykem Bible: „Pohnuly se ze svého místa.“

Šestá pečeť se vztahuje na přítomnou dobu. „Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní - jak otrok, tak svobodný, všichni prchali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, a volali k horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým! Neboť přišel veliký den Jeho hněvu; kdo bude moci obstát?“ (Zj 5,15-17)

Možnost schování se v jeskyních nebo horách je ve většině zemí vyloučena – prostě, tam chybí taková místa. Co je tam však velmi rozšířeno, jsou betonové kryty, které skýtají ochranu. Z druhé světové války jsou známy případy lidí hledajících v těchto krytech ochranu. Přesto, že v Boha nikdy nevěřili, a nikdy se nemodlili při těžkém bombardování se najednou začali modlit, aby se na ně zřítily zdi a bez trápení je usmrtily.

Sedmá pečeť (Zj 8,1-5)

Jak je výše popsáno, představuje těchto sedm pečeti dějiny evangelia. Je tedy odpovídající, že toto proroctví spěje sedmou pečeti, ke svému závěru – závěru služby Pána Ježíše, pokud jde o přímluvnou službu v plánu vykoupení. V tomto smyslu hovoří o sedmé pečeť i další text:

„Když pak (Beránek) otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi ticho asi na půl hodiny.“

V souvislosti s kontextem to znamená, že se Pán Ježíš, jako přímluvce, od doby sedmé pečeti již za hříšníka nepřimlouvá. (Tedy), On mlčí! Zde končí doba milosti s možností obrácení se, a tím končí i přístup k věčnému životu. Avšak, podle uvedeného verše, má tato doba trvat jen půl hodiny, prorockého času. Mělo by to snad znamenat, že potom dojde k návratu služby ve svatyni?

K objasnění tohoto dilematu, pomůže následný biblický text, ze Zjevení Janova 15,1.8 a výpověď E. G. White, v knize: „Zkušenosti a vidění“, str. 24.25:

„A viděl jsem na nebi jiné znamení, veliké a podivuhodné: sedm andělů, kteří přinášejí sedm posledních pohrom; jimi se dovrší Boží hněv.“ „Chrám se naplnil dýmem od Boží slávy a od jeho moci; nikdo nemohl vejít do chrámu, dokud se nevykoná sedm ran těch sedmi andělů.“ (Zj 15,8)

E. G. White:

„Viděla jsem čtyři anděly, kteří měli vykonat dílo na zemi a byli připraveni a ochotni se ho ujmout. Pán Ježíš byl oděn kněžským rouchem. Se soucitem pohlížel na pozůstalé. Pak pozdvihl ruku, a zvolal hlasem plným nejhlubšího soucitu: „Má krev, Otče, má krev, má krev, má krev! Potom jsem viděla, jak od Otce, který seděl na velikém bílém trůně, vysvitlo (vzešlo) jasné světlo a rozlévalo se nad Ježíšem. Pak jsem viděla anděla rychle letícího s rozkazem od Ježíše ke čtyřem andělům, kteří měli vykonat dílo na zemi; Anděl něčím mával ve své ruce a volal zvučným hlasem: Zadržte! Zadržte! Zadržte! – dokud nebudou Boží služebníci zapečetěni na svých čelech“.

Tázala jsem se svého provázejícího anděla, co znamená to všecko, co jsem slyšela, a co ti čtyři andělé měli vykonat. On mi pravil, že Bůh zadržuje svoji moc, a že dal těmto andělům rozkaz o tom, co se děje na zemi; že ti čtyři andělé mají moc od Boha držet čtyři větry země, a oni že tyto větry chtěli pustit. Když však andělé své ruce uvolňovali a větry počaly vát, tu pohledlo milostivé Ježíšovo oko na ostatky těch, kteří nebyli zapečetěni, pozdvihl ruce k Otci, prosil Ho a připomínal Mu, že On za ně vylil svou krev. Potom bylo jinému andělu uloženo, aby rychle letěl k těm čtyřem andělům a přikázal jim zadržet větry, dokud Boží služebníci nebudou zapečetěni pečeti živého Boha na svých čelech.“ (str. 24.25)

Toto půlhodinové mlčení, znamenáné ve Zjevení 15,1 a 8, je možné chápat jako dobu, ve které padá posledních sedm ran na zemi. V této době Božího hněvu si nikdo nemůže nárokovat vstup do Svatyně.

Verš 2: „I viděl jsem sedm andělů, kteříž stojí před obličejem Božím, jimž dáno sedm trub.“ Tento verš

je vsuvkou, aby „sedmi troubením“, byl dán správný klíč pro jejich výklad.

Verše 3 a 4: „A jiný anděl přišel a postavil se před oltářem, maje kadidelnicí zlatou. I dáni jsou jemu zápalové mnozí, aby je obětoval s modlitbami všech svatých na oltáři zlatém, kterýž jest před trůnem. I vstoupil dým zápalů s modlitbami svatých z ruky anděla až před obličej Boží.“

Oba tyto verše jsou připomínkou na průběh díla spasení v nebeské svatyni. Verš pátý hovoří o nových poměrech, které tam od otevření sedmé pečeti vyzruly.

Verš 5: „Anděl pak vzal tu kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a shodil ji na zem. Tehdy nastaly hlasy, hromobití, blýskání a zemětřesení.“

Tím končí zvláštní období evangelia – doba milosti s možností obrácení se, a spěje ke svému konci.

Proč vlastně bylo dáno Božímu lidu prorocství o sedmi pečetích? Odpověď se nachází také u Ezechiele 33,11:

„Řekni jim: Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, nechci, aby svévolník zemřel, ale aby se odvrátil od své cesty a byl živ. Odvráťte se, odvráťte se od svých zlých cest! Proč byste měli zemřít, dome izraelský?“

V knize, Zjevení Janovo, se skrývá veliký, milující Bůh! Jeho lid je vyzýván, aby pilně zkoumal obsah této knihy, a živě si ho před očima uchovával. Obzvláště v prorocství o „sedmi pečetích“ můžeme sledovat průběh dějin díla spásy. Pro takové horlivé věřící, nebude příchod Pána Ježíše překvapující událostí, o které se píše ve Zjevení: Blaze tomu, kdo bdí a střeží svůj šat, **„Hle, přicházím nečekaně jako zloděj!** Aby nechodil nahý a nebylo vidět jeho nahotu!“ (Zj 16,15)

Na závěr živá, aktuální výzva k této studii o „sedmi pečetích“: „Toto praví Hospodin: Dodržujte právo, jednejte spravedlivě – vždyť má spása už je blízko, má spravedlnost zjeví se!“ (Iz 56,1)

„Opust' bezbožný cestu svou, a člověk nepravý myšlení svá, a nechť se navrátí k Hospodinu, i slituje se nad ním, a k Bohu našemu, neboť jest hojný k odpuštění“ (Iz 55,6.7)

„Hleďte Hospodina, pokud může nalezen býti; vzývejte ho, pokud blízko jest. Opust' bezbožný cestu svou, a člověk nepravý myšlení svá, a nechť se navrátí k Hospodinu, i slituje se nad ním, a k Bohu našemu, neboť jest hojný k odpuštění.“ (Iz 55,6.7) ■

DANIEL LAUFERSWEILER

Myšlienky, ktoré nás privádzajú k Bohu

Skoro ráno som vstal, aby som videl východ slnka na brehu mora. Obdivoval som úžasné Božie dielo. No zrazu som počul tichý jemný hlas – Miluješ ma? Pravdaže, ty si môj Pán a Spasiteľ.

Potom sa ma opýtal – Ak by si bol telesne postihnutý, aj vtedy by si ma miloval? Bol som v rozpakoch. Pozeral som na svoje ruky a nohy a doprial som to považoval za samozrejmosť. Áno Pane, bolo by to ťažké, ale stále by som ťa miloval.

Keby si bol slepý, miloval by si moje stvorenie? Ako by som mohol milovať, keby som nevidel? Myslel som na nevidiacich, koľkí z nich napriek slepote milujú Boha a jeho stvorenie. Áno, miloval by som ťa.

Pán sa ma spýtal – Keby si bol hluchý, počúval by si moje slovo? Ako by som mohol, keby som bol hluchý? Po-

chopil som, že počúvať Božie slovo sa dá aj srdcom. Áno, môj Pane, počúval by som tvoje slovo.

Boh mi kládol ďalšiu otázku – Keby si bol nemý, chválil by si moje meno? Nemý a bez hlasu? Môj Boh si želá, aby sme mu spievali celým srdcom a celou dušou. Aj keď by som nemohol spievať, chválil by som tvoje meno. A Pán sa spýtal – Naozaj ma miluješ? Bez pochybností a smelo som povedal – Áno, môj Pane, milujem ťa.

Pán sa ma opýtal – Prečo potom hrešíš? Prečo v časoch pohody od mňa odchádzaš? Prečo sa modlíš len vtedy, keď ti je zle? Prečo spievaš a hľadáš ma len na bohoslužbe? Prečo si pýtaš sebecké veci? Prečo sa za mňa hanbíš? Prečo nešíriš dobrú správu? Prečo sa v problémoch sťažuješ iným, keď ti ponúkam svoju pomoc? Prečo sa vyhováraš, keď ti

ADOBE STOCK - LOLOSTOCK

dávam príležitosť slúžiť? Zostal som bez slov a po lícach sa mi kotúlali slzy. Máš dar života. Požehnal som ťa nadaním, aby si mi slúžil. Zjavil som ti svoje Slovo a nehľadáš v ňom múdrosť pre život. Chcel som ti niečo povedať, nepočúval si. Ukázal som ti požehnanie, tvoje oči sa odvrátili, mojich sluhov si poslal preč. Na všetky tvoje modlitby som ti odpovedal. Miluješ ma naozaj?

Odpusť mi Pane, nie som hodný byť tvojim dieťaťom. Prečo mi stále odpúšťaš? Prečo ma tak miluješ? Odpovedal – Si moje stvorenie, to je

moja milosť a ty si moje dieťa, nikdy ťa nezavrhnem. Keď plačeš, plačem s tebou. Keď sa raduješ, radujem sa s tebou. Keď si na dne, povzbudzujem ťa. Keď padáš, dvíham ťa. Keď si unavený, nesiem ťa. Navždy ťa budem milovať, si moje dieťa. Pán vystrel svoje ruky a ja som uvidel klincami prebodnuté dlane a pochopil som, ako ma veľmi miluje. Ešte nikdy som tak neplakal. Sklonil som sa k nohám môjho Spasiteľa a prvýkrát som sa skutočne modlil – Boh je láska! Žalm 103 a Ján 3,16. ■

VALERIE T.

Láska k pravdě aneb „odsud potud“

Cestovatel, spisovatel a zkušený zálesák František Elstner v jedné své knize uvedl poznatek ze svých dlouholetých cest a poznávání lidí v různých zemích a světadílech: Práví muži mají na celé zeměkouli něco společného; jsou skromní, jsou spravedliví, jsou spolehliví a nade všechno na světě milují pravdu.

Zkus se v paměti vrátit do roku 2020, tak asi do doby kdy pomalu začínal podzim. Od 10. září bylo nařízeno povinně nosit roušky uvnitř všech budov, další dny se

pak začalo hrozit novými opatřeními a od 30. září byl vyhlášen nouzový stav. V té době jsme ještě většinou neměli vůbec jasno, co si o těch věcech myslet a jak se k nim postavit. Sbírali jsme informace a někteří začínali tušit, že se tu možná nehraje úplně fér hra. Vcelku vzato, jsme ale vesměs „rouškovali“ a víceméně věřili, že to má kladný zdravotní efekt. V říjnu nám pak zakázali se shromažďovat (krátce tomu předcházela zákaz zpívat). Přijímali jsme to všechno se samozřejmostí a jako nutnost a doufali, že to zase skončí.

PIXABAY - GERD ALTMANN

Postupně jsme si k tomu vyhledávali informace, abychom se nějak zorientovali. Média začala být podezřele jednotná a jednostranná a začali se objevovat lidé, kteří prezentovali na různých vedlejších zdrojích stanoviska odlišná od hlavní vlny, která se valila celou republikou a celým světem.

Co bylo také pozoruhodné, bylo to, že tak, jako se rozdělila společnost na hlavní proud a malou skupinu lidí, kteří „podlehli dez-

informacím“, tak úplně stejně se rozdělila i Církev adventistů sedmého dne. Z vedení církve a od kazatelů se nám začalo dostávat ujištění, že to, co se děje není naše věc. Není to záležitost náboženská, není to záležitost duchovní. Písmo se takovými věcmi nezabývá, proč bychom měli my? My jedeme dál. Je to jen záležitost medicínská a my máme svobodnou volbu, ale raději se svěříme do rukou odborníků. Časem se varování stočilo na vylepování

varovných cedulek „Zákaz vstupu bez roušky“ a opakované čtení jakési varující směrnice ohledně ochrany zdraví a apelu na naši lásku k bližnímu, kterého nesmíme vystavit nebezpečí nákazy a neodrazovat ho od návštěvy sboru nějakým neodpovědným postojem. Nakonec to došlo až k varování před pokutou. Máme přece poslouchat, tak jak poslouchal i Pán Ježíš a vlastně už i izraelský národ v době Mojžíšově a jak nás k tomu vybízí i apoštol. (Namátkou vzpomínám na kázání Jana Dymáčka, Stana Bielika, Olafa Schröera – dostupných na internetu). Dostávaly se k nám však i informace, že v některých oblastech v zahraničí nezůstalo jen u varování.

A teď otázka: Byl pro tebe postoj vedení CASD uklidněním? Byl pro tebe jistotou? Oázou klidu v rozbourěných vodách společnosti? Pomohl ti zařadit se? Bylo to tak? Nebo to snad bylo třeba i naopak? Já jsem žádnou jistotu nezískal, a postupně to bylo právě naopak. Proč tomu tak je? Jak je to vůbec možné?

Kladu si otázku, jak je možné, že

se tak lišíme v postoji ohledně otázky kolem onoho koronaviru? Lišíme se v otázce, zda je to věc duchovní nebo zdravotní, v otázce možnosti nakažení a ochrany, v otázce závažnosti problému, v otázce uctívání a svobody..

Jsme svými názory, postoji vzájemně tak vzdálení jako východ od západu. Bylo až s podivem jak jednoduché bylo zjistit, že to není věc inteligence ani vzdělání, dokonce ani ne množství informací. Ukázalo se, že to, na kterou názorovou stranu se postavíš, je skutečně záležitost duchovní a musím se tu vrátit k myšlence z prvních vět článku – je to otázka tvé lásky k pravdě. Jak moc ji miluješ? Co jsi pro ni ochoten obětovat?

Celá záležitost nejde odbýt větou, že pro nás pravda je přece Ježíš. Ne, toto není ta pravá odpověď. Ne nadarmo má Bible zhruba 1500 stran, které hovoří o Ježíši. Tisíc pět set!

Láska k pravdě je v Bibli označována jako přímost, přímé nebo upřímné srdce, je to jedno a totéž. Je to velmi ceněná vlastnost. Za

bezpočet veršů, které to dokládají, uvedu Žalm 7, 11: Svůj štít mám v Bohu, jenž zachraňuje lidi přímého (upřímného) srdce. Proč si Bůh tak vysoce cení upřímného srdce? Proč si tak vysoce cení (váží) lidí milujících pravdu? Nevím, jestli se mi podaří tuto myšlenku vystihnout.

Upřímný člověk neuhýbá z cesty, nekličkuje, není herec, nechce klamat lidi, natož pak svého Boha. Chůze po jiné cestě než po cestě pravdy pro něj nemá žádný smysl, nechce tak žít. Toto má upřímný člověk společné, ať je věřící nebo nevěřící. Ale teprve Pán Bůh dává životu ten pravý smysl. Ale nejen životu ale i smrti. K tomu se ještě chci za chvíli vrátit.

Objevil se člověk, Horst Müller, německý lékař. Očividně nás převyšoval svojí moudrostí, svojí vírou. To přece nebylo těžké poznat. Možná bylo těžké si to přiznat, ale nebylo těžké to poznat, pokud jsme poslouchali ušima.

Horst Müller nás chtěl učit, protože má poselství od Boha a nechce si ho nechat pro sebe... Hovořil k nám v tichosti a pokoře,

bez jakéhokoliv náznaku pýchy nebo povyšování vše vysvětloval. Naprosto zdarma, nezištně k nám jezdil z Německa, neměli jsme s tím žádné náklady. Kromě toho ještě hodiny a hodiny tráví prací na lekcích sobotní školy, které jsou pro nás překládány a namlouvány do češtiny. Věci, které nám říkal, byly šokující. Nikdy k nám nikdo ještě tak živě nemluvil. Nikdy nám ještě nikdo takto nekázal.

Kdo před ním by si troufnul říct s jistotou, že tato krize je krizí poslední, že už nikdy neskončí a povede až k pronásledování, ranám a druhému příchodu Pána Ježíše?

... že Pán Ježíš už stojí ve dveřích, že obraz šelmy již je nakreslen a klaníme se mu, že cejch šelmy tu bude co nevidět, a že bude fyzický. Horstova víra v brzký příchod Pána Ježíše byla tak opravdová, a pro nás až zarážející, nebyli jsme na to zvyklí. Sám jsem ještě nic takového neslyšel.

Kdo jiný by si nám troufnul říct, že se nenakazíme zvenčí? ...že celá virologie stojí na vodě, že příčinou nemoci je hřích a oklamání

a lékem na všechny naše nemoci je kříž.

...že nesprávně chápeme otázku svěcení soboty, upnuli jsme se totiž jen na vnímání soboty jako na sedmý den mající 24 hodin, a to je chyba.....

...jak je to doopravdy s naší hříšnou přirozeností a jak jedine může být zničena (změněna)?

... že jsme se třeba i mnoho let nesprávně modlili...

že jsme jednali špatně, když jsme poslechli zákaz sobotního shromažďování...

že naše církve spí a nezná Boha, že kdyby dnes přišel Pán Ježíš, tak naše církve by ho ukřižovala jako první, kdyby mohla.

Kdo by nám dnes představil slovo „zákon“ v takové podobě a v takových souvislostech jako on, vždyť jsme do této doby na takovéto podání vůbec nebyli zvyklí. Byl jsem pohoršen nad tím, že Horst Müller podává věci novým, podle mne nebiblickým způsobem. Proč vymýšlí novou terminologii o ka-

nálech a zdroji, vstupu a výstupu, proč neříká co „psáno jest“? Víte, co mi na to řekl? Kdybys znal zákon, tak bys věděl, že to, co říkám je pravda.

Dovolil si nám sáhnout na Ellen Whiteovou a dokonce prohlásit, že se v některých věcech mýlí.

Dovolil si nám říct, že jsme velmi podcenili satana a jeho chytrost.

Nebál se nám říct - nenoste roušky nikdy a nikam, nepodstupujte testování ani očkování. Celé koronavirus je dáblovo mistrovské dílo včetně propagované a nařizované ochrany. Nevěřte v této věci ani vědě. V případě potřeby si zařídte život tak, abyste mohli přežít. Jestli po vás Bůh nechce nařizovanou ochranu, pak po vás ani nechce nic, kde je tato ochrana podmínkou – obětujte to. Všechny tyto věci jsou uctíváním jejich autora, a tím je ďábel.

Nebyli jsme zvyklí slyšet od kazatele, že jsme jako církve ztratili svoji identitu a zapomněli jsme, co je naším úkolem pro poslední dobu.

... a jak málo anebo špatně jsme rozuměli svatyni, službě v ní, a tomu, co se dnes v nebeské svatyni děje ... a proč nás to vlastně už přestalo zajímat, a to právě teď, když je to tak aktuální? S tolika lidmi jsem mluvil o Dni smíření, četl jsem dvě knížky na toto téma, a nikdo mi nedovedl vysvětlit očišťování svatyně. A to říkáme (nebo dnes už vlastně ani ne), že žijeme ve Dni smíření. Víím z Bible, že to je důležité a chci tomu rozumět. Mluvil jsem s jedním bratrem, který mi ukázal plakát o službě ve svatyni, se kterým chodil do jiné církve vysvětlovat služby ve svatyni. (Ochotně to vysvětloval i mně) myslím, že kdyby si poslechl Horstovu lekci č. 10 k listu Židům, „Cesta za oponu“, tak by sám uznal, že tomu vlastně nerozuměl. Teď konečně slyším někoho, kdo to má v hlavě všechno srovnané a ví dobře, co mluví.

Usvědčoval nás, jak málo známe Bibli a jak zoufale malá je naše víra.

Mnoho lidí řeklo – takových už tu bylo a tím byli s Horstem Müllerem hotovi.

Jiní řekli – my máme Ducha pro-rockého a ten nám stačí.

Další skupina lidí si něco od Horsta poslechla, ale jen aby našla chyby, a to jde snadno, když člověk chce. Mnozí pak souhlasili s nimi, když slyšeli jejich názor.

A tak zůstala jen malá skupinka posluchačů, kteří rádi poslouchají alternativní záležitosti, ty kazatele, kteří vybočují z hlavního proudu, kterého se nám dostává sobotu co sobotu v našich modlitebnách - jistě k tomu tito lidé mají své důvody, sám mezi ně patřím.

A z této skupinky ještě někteří z nás zakřičeli – ouvej, to bolí, to je operace bez narkózy, to nechci, s tím nesouhlasím! Končím! „Odsud – posud!“ Možná se někdo z nich stihne vrátit, protože si uvědomí, že v sázce je mnohem víc, než člověk Horst Müller.

Chci teď na tomto místě říct svůj poznatek, své přesvědčení. Naše víra je malá, zoufale malá. Popravdě řečeno, události posledních dvou let ukázaly, že snad ani není vůbec žádná. Neznáme Boží

zákon a Bibli rozumíme tak málo a tak špatně. Nedokázali jsme se v této době správně zorientovat, nedokázali jsme poznat, kde je pravda a každý ať si sáhne do svědomí, jestli ji vůbec chce natvrdo slyšet.

Zabralo mi mnoho času, hledat, prověřovat, zda věci, které Horst říká, jsou pravdivé. Nechci si z nikoho udělat modlu, Pán Bůh mi v tom pomáhej. Zároveň chci přijmout i člověka, který občas řekne i nějakou chybu, protože jinak bych neměl koho poslouchat. No a při tom hledání dávám Horstu Müllerovi nejen za pravdu, ale mohu se také na mnohé věci dívat úplně novým způsobem. Nechápu jak to, že jsem to dřív tak neviděl. Třeba takovou obyčejnou otázku – proč Pán Ježíš uzdravoval. Anebo co to znamená, že On nesl naše nemoci. Vidím teď úplně v jiném světle a hloubce nádherný Námanův příběh, věci kolem malomocenství, nemoci a ran, věci kolem obětního řádu, soudu a další a další.....

Nepohrdni tímto darem! To, co se tu děje, není nic tuctového. Je to možná poslední šance, jak se mů-

žeme ještě vzpamatovat.

Vrátím se ještě k myšlence z úvodu. Lidé ze světa, kteří milují pravdu – ti vidí, že se děje něco nekalého. Jsou rozhořčeni a více nebo méně odhodlaní. Tito lidé mohli být členy naší církve, kdybychom se zachovali čestně, pravdivě a charakterně. Kdybychom řekli – tento svět nám nesmí prikazovat, jestli se můžeme nebo nemůžeme v sobotu scházet a zpívat či sedět v modlitebně s rouškami na obličejích. Dozvěděli by se o nás a přišli by, protože bychom byli pro ně vzorem a naše víra by byla tím, co by dalo jejich touze a oběti ten pravý smysl. Pokud přišli, tak uviděli jak v modlitebně na sebe zpoza roušek koulí očima pár vystrašených lidí, kteří o sobě tvrdí, že věří. Řekli si – to bychom si teda pomohli, otočili se a odešli. Proč by ale vůbec vstupovali, když už na dveřích je upozorňoval obrázek zakuklence svědčící o tom, že to táhneme se světem, ze kterého se oni snaží někam alespoň na chvíli utéct a nemají kam.

Rychle se blíží doba soužení a pronásledování. Mnoho věřících za pravdu položí život. Dovedeme

si to vůbec v praxi představit? Už nám to někdy hrozilo? Dokážeme připustit, že to bude realita velmi brzké doby? A že se bude týkat nás? Ne někoho druhého, ale nás samotných!

O brzkém příchodu Pána Ježíše dnes promluví občas skoro každý. Je to snad už móda. Já bych se tě ale rád zeptal, jestli si opravdu dokážeš představit anebo jsi ochoten připustit jako realitu fakt, že budeš popraven pro svoji víru ..... nebo trápen a řezán jako pes. Aní se neptám, jestli jsi připraven... Musí to být hrozné umírat za něco, o čem nemáš naprostou jistotu, že je to správná věc, a že umřít za to je také správná věc. Tu jistotu měl Štěpán, apoštol Pavel, tak byl hotov umřít Daniel a jeho tři přátelé. Když člověk tuto jistotu nemá a není rozhodnutý pře-

dem, tak pravděpodobně udělá vše, co bude moci, aby se zachránil, včetně zapření a zrady.

A teď nám tedy Pán Bůh pošle člověka, který nás chce učit, protože pobral shůry takovou moudrost, jakou jsme naživo nikdy neviděli. Nebo ty jsi viděl? Za sebe říkám, že jsem ještě nikdy tak moudrostí obdarovaného člověka neviděl a neslyšel, taková hloubka je jeho kázání...

Chtěl nám pomoci zorientovat se, vzpamatovat se, připravit se, a většina z nás jím pohrdla. Jen se ušklíbla nebo pousmála. Myslíš si, že jsi bohatý... a mohl jsi být. Ale jaká bída, jaká pošetilost, jaký nerozum, jaká pýcha!!! Jaká nezměrná škoda!!! ■

VÍTĚZSLAV TRÁVNÍČEK

Pokračování ze strany 3

Budme tichými následovníky Ježíše, jdeme v Jeho šlépějích. On byl mužem bolestí a zakusil nemoci. Radujme se v soužení a mějme na paměti nádheru odměny, „Nesmírně veliké břemeno věčné slávy“. 2K 4, 17

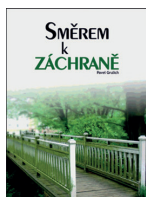
Nereptejme v mysli, když procházíme zkouškami. Boží drahé děti je měly vždy, a každá zkouška, v níž zde dobře obstojíme, nás jenom obohatí k Jeho slávě. Prosím o podíl na utrpení. Kdybych mohla, nechtěla bych jít do nebe, bez prožitého utrpení, a spatřit Ježíše, který tolik za nás trpěl, aby nám tak zajistil bohaté dědictví; a nechtěla bych vidět mučedníky, kteří položili život za pravdu, a pro Ježíše. Ne, ne! Chci být připravená (dokonalá) skrze utrpení. Toužím být spoluúčastníkem Krista v Jeho utrpení, protože vím, že budu také účastníkem Jeho slávy. **Ježíš je náš vzor.** Usilujme o to, aby se náš život tak podobal Kristovu životu, jak je to jen možné.

Má duše volá po živém Bohu. Celá moje bytost po Něm touží. Ach,

kéž bych mohla dokonale odrážet Jeho překrásný obraz! Kéž bych se mu mohla cele zasvětit! Ach, jak je to těžké, aby milované, hýčkané „já“, mohlo zemřít. Můžeme se radovat v dokonalém Spasiteli; v Tom, který nás vysvobodí od každého hříchu. Mějme s Bohem takový vztah, abychom každý den mohli říci: „Žiji tedy již ne já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2, 20) „On působí i chtění i činění podle své dobré vůle.“ (Fil 2, 13) Sláva Bohu! Já vím, že můj život je skryt s Kristem v Bohu. (Kol 3, 3)

Opona se zvedla a já jsem viděla bohatou odměnu, připravenou pro svaté. Okusila jsem radosti budoucího světa a tento svět mi připadal nečistý. Mé city, mé zájmy, mé naděje, mé všechno je v nebi. Toužím uzříť Krále v Jeho kráse, Toho, kterého miluje má duše. (Iz 33, 17; Pís 3, 1-4) Nebesa, sladká nebesa. **„Toužím tam být; a pomýšlení na to, že je to blízko, ve mně probouzí téměř nedočkavou touhu po Kristově příchodu.“** Chvála Pánu za krásnou naději na věčný život s Ním skrze nesmrtelnost Ježíše Krista. ■

Letter 9,1851

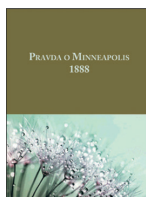

Směrem k záchraně

Pavel Grulich

Je mnoho cest, avšak jaká bude skutečně k tomu cíli, který ...

Formát A5, 240 stran
cena 60 Kč

Pravda o Minneapolis 1888

Důležitý a významný úsek dějin Adventistů sedmého dne

Formát A5, 104 stran
cena 20 Kč

Královská dcera

a jiné povídky pro dívky
Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových

Formát A5, 162 stran
cena 60 Kč

Poslední události konce dějin

Pavel Grulich

Svět se nachází před posledními událostmi, které předpovídá Boží slovo v Bibli ...

Barevné, Formát A5, 235 stran
cena 70 Kč

Kdo seje vítr sklízí bouři

Joe Crewse

Jeho služba a svědectví ukazují, že to byl muž, který si uvědomoval ...

Formát A5, 48 stran
cena 25 Kč

Co by měl každý adventista vědět o roku 1888

Arnold Valentin Wallenkampf

Toto dílo vzniklo na základě výpovědi Ellen Whiteové

Formát A5, 105 stran
cena 20 Kč

Koronavirus - Jaká bude budoucnost světa po koronaviru?

Pavel Grulich

Formát A6, 24 stran
cena 10 Kč

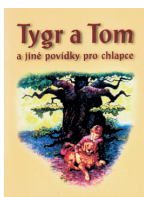

Hořký lék pro laodiceu

Joe Crewse

Výňatky z kázání

Formát A5, 28 stran
cena 10 Kč

Tygr a Tom

a jiné povídky pro chlapce

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových

Formát A5, 152 stran
cena 50 Kč

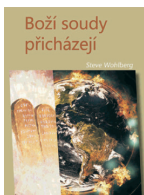

Ve stopách velkého lékaře

Ellen Gould White

Sloužt Bohu tak, jako to činil náš Spasitel

Formát A5, 360 stran
cena 70 Kč

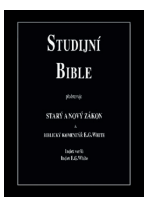

Boží soudy přicházejí

Steve Wohlberg

Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím ...

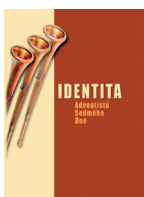
Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Bible s komentářem E.G.White

Studijní Bible Kralická (1613) s komentáři E.G.W.

1600 stran
cena 700 Kč

Identita ASD

Daniel Laufferweiler

V kotvě Trojandělského poselství je vkořeněna ...

Formát A5, 32 stran
cena 20 Kč

Ještě dva měsíce života

Jan Marcussen

Nejen cesta z nemoci k uzdravení, nýbrž také cesta k ...

Formát A6, 32 stran
cena 10 Kč

Poslední Boží varování

Steve Wohlberg

Zvolme si Ježíše Krista, ne šelmu

Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Spor o sobotu

Sedmý den je sobota, ale my známe takový režim týdne, podle něhož je sedmý den neděle. Proč ...

Formát A5, 48 stran
cena 25 Kč

Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře

Armin Krakolinig

Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu?

Celobarevné, Formát A4, 60 stran, cena 70 Kč

Přitomná pravda

Studijní materiál

Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Vím však ...

Celobarevné Formát A4, 166 stran, cena 99 Kč

On zná moji cestu

Ján Kováčik

Evangelická rodina, která později přijala adventní pravdu

Formát A5, 140 stran
cena 60 Kč

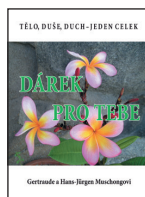

CASD a Ekumena

ostatek.info

Co, kdo, kdy, kde a jak?

Formát A5, 90 stran
cena 50 Kč

Dárek pro Tebe

G. a H. Muschongovi

Zdraví se nedá koupit. Je to dárek ...

Formát A6, 70 stran
cena 15 Kč

